

תת"ע (עכו) 6483-04-23 - חנאן יחיא נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 6483-04-23 - חנאן יחיא נ' מדינת ישראל/שלוש עכו

תת"ע (עכו) 6483-04-23

חנאן יחיא

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[23.12.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשמת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 07.07.2024 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 21.11.2024.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשמת קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשמת פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

תחילה יובהר כי אין באי הגשת תגובה מטעם המשיבה כדי להביא בהכרח להיעתרות לבקשת המבקשת ויש מקום

לבחון את הבקשה לגופה - די להפנות בעניין זה לעפ"ת 2599110-22 איזגיאייב נ' מ"י, שם נקבע כי:

" ככלל, שעה שהוחלט על קבלת תגובת המאשימה, ראוי כי תגובה זו תוגש וכי בית המשפט ימתין לה. מן הצד האחר, לא צריך להיות חולק בדבר סמכותו של בית המשפט לתת החלטתו על סמך החומר המונח לפניו, ללא תגובה, וכאשר העדר תגובה אינו גורר קבלת הבקשה באופן אוטומטי (או כלשונן של המערער, יש לראות ב"התעלמות המאשימה כהסכמתה לביטול פסה"ד").

לגופו של עניין, המבקשת טענה כי לא זומנה כדן ולא ידעה אודות מועד הדיון, יחד עם זאת עיון בתיק בית המשפט

מעלה כי זימון לישיבה מיום 07.07.2024 חזר בציון "סירב לקבל"; זאת ועוד, עסקינן בבקשה להישפט אשר הוגשה

על ידי המבקשת עצמה, על כן מצופה ממנה לעקוב אחר מועד הדיון אשר נקבע בעניינה. המבקשת אמנם טענה כי

ככל וקיים אישור מסירה חתום, הרי שהחתימה המתנוססת על גבי אישור המסירה אינה חתימתה אולם בהעדר ראיה

ראשונית כלשהי המפריכה את חזקת התקינות המינהלית, לא ניתן לקבוע כי חתימתה של המבקשת זויפה ולא ניתן

לקבל את טענתה כי אין המדובר בחתימתה, מה גם שטענה זו נטענה כלאחר יד וללא שום ביסוס עובדתי.

אני רואה לנכון להפנות לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022) שם נקבע כי:

"אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי

מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי

הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

בנסיבות, המבקשת זומנה כדן ולא הצביעה על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה להתייצב לדיון.

בנוסף, מלבד טענה סתמית לפיה ייגרם למבקשת עיוות דין אם יוותר פסק הדין על כנו, מכיוון שסיכוי הצלחתה הם

גבוהים, המבקשת לא פירטה מהי הגנתה, על כן לא ניתן לקבוע כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין; בעניין

זה אפנה לרע"פ סאלם שם נקבע כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט

טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה; המבקשת כאמור לא הציגה ראיות

או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.
זכות ערר כחוק.
ניתנה היום, כ"ב כסלו תשפ"ה, 23 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.